

PONEDJELJAK — 16.03.2026.	ČETVRTAK — 19.03.2026. Sveti Josip, zaručnik BDM, svetkovina
18.00 sveta Misa i večernja te Trojnevnica sv. Josipu	18.00 svečana sveta Misa
UTORAK — 17.03.2026.	PETAK — 20.03.2026.
18.00 sveta Misa i večernja te Trojnevnica sv. Josipu	17.30 Križni put 18.00 sveta Misa
SRIJEDA — 18.03.2026.	SUBOTA — 21.03.2026.
18.00 sveta Misa i večernja te Trojnevnica sv. Josipu	17.30 sv. Krunica / sv. Ispovijed 18.00 sveta Misa

NEDJELJA – 22.03.2026.: V. KORIZMENA NEDJELJA

10.30	ŽUPNA SVETA MISA
11.30-17.30 17.30	 cjelodnevno Euharistijsko klanjanje završetak Euharistijskog klanjanja
18.00	SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 20.03.2026. OD 10.00 DO 12.00 SATI

16.03.	za duše	20.03.	+ Petar i Anica Spicijarić
17.03.	za duše	21.03.	+ Luce i Mate Purić
18.03.	za duše	22.03.	10.30: PRO POPULO (za narod) 18.00: po nakani
19.03.	po nakani		

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE

Godina: XIII
Broj: 717

15.03.2026.
IV. KORIZMENA NEDJELJA

Iz evanđelja po Ivanu: (Iv 9, 1-30)

Isus prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. Zapitaše ga njegovi učenici: »Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?« Odgovori Isus: »Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja. Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta.« To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. I reče mu: »Idi, operi se u kupalištu Siloamu!« – što znači »Poslanik.« Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: »Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?« Jedni su govorili: »On je.« Drugi opet: »Nije, nego mu je sličan.« On je sam tvrdio: »Da, ja sam!« Nato ga upitaše: »Kako su ti se otvorile oči?« On odgovori: »Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Odoh dakle, oprah se i progledah.« Rekoše mu: »Gdje je on?« Odgovori: »Ne znam.« Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. Farizeji ga počеше iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: »Stavio mi kal na oči i ja se oprah – i evo vidim.« Nato neki između farizeja rekoše: »Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.« Drugi su pak govorili: »A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?« I nastade među njima podvojenost. Zatim ponovno upitaju slijepca: »A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!« On odgovori: »Prorok je!« Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao i upitaše ih: »Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?« Njegovi roditelji odvrata: »Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govori!« Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova.

RIJEČ GOSPODNJA.

ODE, UMIJE SE PA SE VRATI GLEDAJUĆI.

Župni ured Rođenja BDM
Placa 3, HR51512 Njivice
v.lč. Mr Josip Vidas, župnik
051/846-163
info.zupanjivice@gmail.com
www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE IBAN HR62 2402 0061 1001 2256 9

SLIJEPAC OD ROĐENJA

Pri susretu sa slijepcem, na pitanje učenika o uzroku sljepoće (u ono doba smatralo da je bolest posljedica grijeha), Isus umjesto uzroka odgovara o svrsi: sljepoća ovog čovjeka jest prilika za Božji zahvat, za očitovanje da je Isus *svjetlo svijeta*. Kao dokaz ozbiljnosti svog govora, Isus mu vraća vid i šalje ga da se okupa na kupalištu Siloam. Ivan naglašava da Siloam znači *poslanik*: s obzirom da je za njega Isus poslanik Očev, ovom podudarnošću želi reći čijom će snagom će ovaj slijepac progledati!

Umjesto očekivanog jednodušnog priznanja za ono što je Isus učinio, dolazi do podvojenih pa čak i neprijateljskih reakcija. Upravo će ovdje evanđelist izvršiti prijelaz na drugu razinu: sa fizičkog sljepila pažnja se usmjerava na odnos pojedine osobe prema Isusu-Svjetlu svijeta jer tu se očituje egzistencijalna pozicija *stajanja u tami/svjetlu* i *(ne)prihvatanja svjetla* pojedinog lika. Sada će uslijediti čitav niz ispitivanja tijekom kojih slijepac i njegovi sugovornici zauzimaju svoj osobni stav prema Isusu. Od pet evidentiranih reakcija, samo je posljednja pozitivna i prihvatljiva kao model za nasljedovanje. Druge su evidentirane zato da bi ih čitatelji postali svjesni i da se lakše odrede prema njima. Prvi tip reakcije jest znatiželja susjedi i znanci pitaju za činjenicu i okolnosti ozdravljenja; nakon dobivenih informacija prestaje zainteresiranost i mogući hod prema Isusu, *Svjetlu svijeta*. Drugu reakciju predstavljaju oni koji su više zainteresirani, vatreno raspravljaju, ali zbog uvjetovanosti predrasudama itd. ne uspijevaju doći do jasne spoznaje koju će interiorizirati. Tako se farizeji dijele na tome što je Isus subotom umiješao pljuvačku i kal. Struja koja ne simpatizira Isusa nastoji raskrinkati čudesnost a time i auru nadnaravnosti ovog događaja. S obzirom da i SZ i NZ smatraju kako i grešnici mogu činiti čudesa da bi zaveli narod, neki zaključuju da Isus *nije od Boga*. Time očituju sljepilo jer ne prepoznaju *Svjetlo svijeta*. Bivši slijepac pokazuje da, za razliku od njih, na duhovnoj razini počinje razaznavati *svjetlo*: za Isusa kaže *prorok je*.

Treći tip reakcije predstavljaju neki od farizeja koji ne žele prihvatiti činjenicu ozdravljenja i sumnjaju u postojanje sljepoće te dozivaju roditelje da im to potvrde, no ni oni žele zastupati ozdravljenje te se distanciraju i teret svjedočanstva, zbog njegovih teških posljedica – isključenja iz zajednice, prebacuju na ozdravljenika. Četvrtu reakciju predstavljaju farizeji koji zauzimaju novi tip stava: videći kolebljivost njegovih roditelja, pokušavaju ozdravljenika pridobiti da Isusa okvalificira grešnikom i tako „riješe problem“! Međutim, ozdravljenik razvija svoju misao polazeći od gole činjenice zadobivenog vida, na temelju koje zaključuje da Isus dolazi *od Boga*.

Time je odgovorio na početno pitanje o mogućnosti postojanja Boga i zla u svijetu: za njega, koji je doživio prosvjetljenje, Bog postoji i on je iskusio njegov zahvat. Ostaje, dakako, neriješenim pitanje zašto neće svi bolesnici zadobiti ozdravljenje? No, ostaje isto tako, mogućnost da i oni, unatoč bolesti, dobiju iskustvo Božje blizine i *svjetla*; Petu reakciju predstavlja sam ozdravljenik koji, nakon što ga Isus pronade i kad bude čuo tko je Sin Čovječji, doživjet će još jednu iluminaciju i pristat će uz nju. Isus ga ne ostavlja samog, on ga ne napušta! Tako, unatoč protivnim društvenim okolnostima, on postepeno raste u spoznaji Isusove osobe sve dok ne uspije izreći ivanovski presudnu ispovijest vjere: *vjerujem, Gospodine*. Ova vjeroispovijest i klanjanje koje iskazuje Isusu su najveći izraz vjere u Isusovo božanstvo u preduskrsoj etapi Evanđelja po Ivanu.

Prema koncu zgrade iz središta pažnje izlazi ozdravljenikova biološka sljepoća a kao pravi, i jedino bitni, ostaje duhovni vid sljepoće. Stoga je Isusov govor o sljepoći upravljen kako nesposobnosti duhovnog razlučivanja, tako i nespremnosti tražiti i susresti *svjetlo svijeta*.

SVETI JOSIP bio je kraljevskog podrijetla, 'sin Davidov', iz čijeg je roda trebao poteći Mesija. Radio je kao stolar, tesar, drvodjelac, a sveti Matej evanđelist spominje ga kao pravednika. Bio je čestit, krjepostan i svet čovjek. Svaki njegov čin prožet je ljubavlju, vjerom i vjernošću. Ostao je zbunjen kad je vidio da je njegova zaručnica Marija trudna. Bio je siguran da je poštena djevojka, a da bi ju zaštitio od svih mogućih nedaća, odlučio ju je potajno otpustiti.

Kad ga je Božji anđeo poučio da je trudna po Duhu Svetome, bez bojazni je prihvatio Božji plan. Pošao je s Marijom u Betlehem na popis pučanstva i nazočio je Isusovu rođenju. Pred Herodovom smrtnom prijetnjom sklonio se s Marijom i Isusom u Egipat. Kao glava svete obitelji živio je i radio u Nazaretu. Hodočastio je s dvanaestogodišnjim Isusom i Marijom iz Nazareta u Jeruzalem, a kad se Isus izgubio, zabrinuto ga je tražio. Pred zakonom je bio Isusov pravni, zemaljski otac. Prema Evanđeljima, bio je pravedan muž, čovjek dobra srca, primjeran u svojem pouzdanju u Boga, čovjek vjere i

poslušnosti, vjeran i u trenucima kad je poslušnost od njega tražila velike žrtve, zaručnik i čovjek čista srca. S poštovanjem je živio s Marijom Djevicom kao brižan čuvar, skrbnik i otac najsvetije obitelji. Sveti Josip, uz Isusa i Mariju, zauzima najpovlaštenije mjesto u povijesti spasenja.

Štovanje svetog Josipa započelo je u IX. stoljeću u samostanu na Bodenskom jezeru, a kasnije su ga promicali mnogi svetci. U hrvatskim krajevima štovanje svetog Josipa osobito su širili isusovci, a na prijedlog zagrebačkog biskupa Martina Borkovića Hrvatski sabor proglasio ga je na svom zasjedanju 9. i 10. lipnja 1687. zaštitnikom Kraljevine Hrvatske: "Sveti Josip, Krista Spasitelja vjerni hranitelj, Djevice Bogorodice djevičanski zaručnik, za posebnog zaštitnika Kraljevine Hrvatske u Državnom saboru godine 1687. od redova i staleža jednoglasno je odabran."

Hrvatski biskupi na svom zasjedanju u Splitu 1972. potvrdili su da je ta odluka i dalje na snazi "jer Sabor nije imao u vidu apstraktno hrvatsko kraljevstvo, nego hrvatski narod, koji nadživljuje sve peripetije oko svoga suvereniteta". Nacionalno svetište svetog Josipa nalazi se na Dubovcu, u Karlovcu.

Sveti Josip zaštitnik je Crkve, obitelji, očeva, bolesnika, umirućih, oženjenih osoba, osoba koje sumnjaju i oklijevaju, rizničara, radnika, stolara, tesara, kolara, drvodjelaca, građevinskih inženjera, slastičara, obrtnika, iseljenika, useljenika, putnika, prodavača i kupaca kuća, trudnica, inženjeraca, pionira, socijalne pravde, nerođene djece.

čišćenje crkve	Mirjana Šamanić / Mare Taši
otključavanje crkve	Traže se DOBROVOLJCI !!!
čitači Nedjeljom	Z. i K. Jurković / M. Franki
mežnjar	Anton Jakominić